

KØBMANDS-VISE

AF · VALDEMAR · RØRDAM
MUSIK · AF · CARL · NIELSEN

FORLÆGGERENS EJENDOM FOR ALLE LANDE

KØBENHAVN & LEIPZIG
WILHELM · HANSEN ~ MUSIK FORLAG

KRISTIANIA.

NORSK MUSIK-FORLAG.
BRØDRENE HALS-WARMUTH-WILHELM-HANSEN.

STOCKHOLM

A.B. NORDISKA MUSIKFÖRLAGET
SCHOLANDER-WILHELM HANSEN.

COPYRIGHT 1917 BY WILHELM HANSEN, LEIPZIG.

Købmands - Vise.

CARL NIELSEN.

Med rolig Djærvhed.

Piano.

1. En Købmand han staar bøj - et den
maa en Køb-mand sty - re en
mer end man - ge Bø - ger har
det er net - op Sa - gen, at
sej - rer den der so - ver. Men

lan - ge Dag ved Disk og Pult og gaar han hjem - ad Strø - get, saa
snæ - ver Ven - ding a - vet om, thi go - de Raad er dy - re, hvis
Lon - don, Seatt - le og Shang-haj at læ - re den, der sø - ger sin
he - le Dan-mark er en Havn, fra Sva - ne - ke til Ska - gen lagt
giv vor Køb-mand aa - bent Spil, saa ses det Jor - den o - ver, hvad

har han Ho'- det fuldt: Til Mønt han sig ad - de - rer og
 Kas - sen lø - ber tom - men o - ver Kri - sens Bræn - ding og
 e - gen Ev - nes Vej. For hver en dansk der - u - de, som
 ud i Bøl - gens Favn, med Bøj - er op til Po - len og
 Dan-mark er og vil. Han blir sit Land en Læ - rer i

de - ler Maal og Vægt - dog skal der no - get me - re til
 Sej - rens gyld - ne Brus han ta - ger sik - ker Ken - ding af
 sled og stred sig frem, bar Sku - de ef - ter Sku - de et
 Fyr til Ka - na - da - saa vo - res Plads i So - len blev
 Li - vets Ver - dens - sprog, og bre - de Bøl - ger bæ - rer med

1.-4. 5.
 rig - tig rund Re - spekt. 2. Til Stolt - hed Dan - ne - brog.
 Fir - ma-navn og Hus. 3. Og
 stør - re Dan - mark hjem. 4. Thi
 ej saa knap end - da. 5. Ej

Valdemar Rørdam.

Wilhelm Hansen, Musik-Forlag.

Carl Nielsen og Thomas Laub: En Snes danske Viser.

INDHOLD.

1STE SAMLING.

De Rejsnæsdrenge, de Samsøpiger	
Det er hvidt herude	
En Sømand med et modigt Bryst.	
Farvel min velsignede Fødeby	
Fra kvalmfulde Mure	
Gertrud rider fra Bloksbjerg brat.	
Her vil ties, her vil bies	
Hvor blev I røde Roser af	
I Skyggen vi vanke	a
I Skyggen vi vanke	b
Jeg bærer med Smil min Byrde	
Jeg er ikke længer, saa vidt man ved	
Kom ud, min lille Stump.	
Mellem Ellestub og Torn.	
Naar Odin vinker	
Nu er Dagen fuld af Sang.	
Rosen blusser alt i Danas Have.	
Saa drager du ad fremmed Land.	
Sov ind, mit lille Nusseben	
Ud gaar du nu paa Livets Vej.	
Underlige Aftenlufter	
Vender sig Lykken fra dig	
Vor Verden jeg priser tusindfold	

2DEN SAMLING.

Der boede en Mand i Ribe By	
Der dukker af Disen min Fædrenejord	
Der er et Land saa kosteligt.	
Der var kun to paa denne Jord.	
Her gad jeg bo og bygge.	
Hun har mig glemt	
Hvad sagde saa din Fader	
Hvorned vil du føde mig	
Hvor sødt i Sommeraftenstunden	
Højt ligger paa Marken den hvide Sne	
Hør hvor let dens Vinger smækker	
I Skoven hvor jeg vandred	
Ja, I Sønner af Kæmpeæt.	
Min lille Fugl, hvor flyver du	
Naar man ved Mennesker hænger	
Nu er da Vaaren kommen	
Nu springer Vaaren fra sin Seng	
Paa Mark og Eng, i Skovens Læ	
Se dig ud en Sommerdag.	
Som Fugle i den grønne Lund	
Stille Hjærte, Sol gaar ned	
Tidt er jeg glad, og vil dog gerne græde	